

med Ministeren kan komme til en Affattelse, der i redaktionel Henseende opfylder det, som Forslagsstillerne ønske. Jeg tror, der er al Anledning for os til at tage dette Spørgsmaal med ind under Betragtning, og foruden hvad jeg alt har anført i Dag, skal jeg anføre et andet Forhold, som bestræfter mig i min Formening om, at det er rigtigt ikke at tabe dette Forhold af Syne. Det er vel bekendt her i Tinget, at Forholdet har været saadant, at den kongelige Fødsels- og Plejestiftelse har for Betaling en Gang for alle antaget sig Børn, som den saa har sørget for at faa sat i Pleje. Saa vidt mig bekendt, er dette Forhold nu ophørt, og det anser jeg for rigtigt. Men da nu Fødselsstiftelsen altsaa ikke mere antager Børn for Betaling en Gang for alle, kan det befrægtes, at der drives private Forretninger med at sætte Børn i Pleje for senere muligt at faa dem adopterede for Betaling en Gang for alle, og overalt, hvor det kan befrægtes, at der drives Handel eller Forretning med de Børn, der paa den Maade sættes ud i Verden, anser jeg det for rigtigt, at Lovgivningsmagten her træffer Foranstaltninger, som om muligt kunne beskytte dem mod den Ulykke at komme i Hjem, hvor man sigter til noget ganske andet end at give en forsvarlig og mennesketærlig Opdragelse. Med disse Bemærkninger skal jeg fremdeles anbefale det høje Ting at stemme for Vædringsforslaget under Nr. 4 til § 3 og under Nr. 8 til § 7.

N. J. Jensen: Det ærede Medlem for Færøerne tillagde mig en Anskuelse, som jeg ikke har haft. Jeg skulde have udtalt, at det var uheldigt, at de færøiske Forhold ikke nødvendiggjorde en saadan Lov som denne. Nej, det vilde være i høj Grad glædeligt, om Forholdene paa Færøerne ikke nødvendiggjorde en saadan Lov, men det er det, jeg har tvivlet om, og jeg har gerne villet have, at det ærede Medlem skulde overbevise mig om, at Forholdene deroppe vare af den Bestaaenhed, at en saadan Lov ikke havde noget at gøre deroppe. Men lige saa lidt som det ærede Medlem har overbevist mig i den Retning, lige saa lidt har han overbevist mig med Hensyn til de Udtalelser, han siden fremkom med angaaende Forholdene paa Færøerne. Thi at Forholdene med Hensyn til Plejebørnene deroppe for en Del ere forfælskede fra vore, siger egentlig ikke noget. De kunne meget godt blive anbragte hos Slægtninge paa samme Maade som hos fremmede, og de kunne godt hos Slægtninge blive underkastede de samme Vilkaar som hos vildfremmede. Det gør i og for sig slet ingen Forandring. Jeg har ikke noget imod,

at der bliver taget alt muligt Hensyn til Færøerne, og at de altsaa faa Lov til at leve saa vidt muligt efter deres egne Forhold og faa Lov til selv at bestemme, hvorledes deres Sager skulle ordnes, for saa vidt det kan lade sig gøre, men der er dog en Grænse, og jeg synes, at de Indvendinger, der blive gjorte fra Færøernes Side, naar der er Tale om at lovgive deroppe, ere lidt besynderlige. Naar Talen f. Eks. er om Fattiglovgivningen paa Færøerne, om finansielle Udgifter, kan man ikke gaa med til denne Lovgivning deroppe alene af den Grund, at det paafører dem for store Udgifter. Vi skulle af den Grund lovgive paa en saadan Maade, at de kunde løbe om deroppe endnu den Dag i Dag og faa Jøden paa samme Maade som i gamle Dage. Naar der saa er Tale om at paaføre dem en Smule Ulejlighed for at foranstalte noget saadant, som man anser for nødvendigt, saa siger man, som den højtærede Minister nu udtalte, at det er urimeligt at paalægge dem noget saadant. Jeg finder ikke, at saadanne Bestemmelser ere urimelige. Det er naturligvis en Skønssag, hvad der er det vigtigste, som den højtærede Minister talte om, enten en Lov om Skifte eller en Lov om, hvorledes Børn skulle behandles, og Meningerne kunne være meget modstridende om dette Spørgsmaal. Den højtærede Minister mente, at der slet ikke kunde være nogen Sammenligning, at en Skiftelov var noget langt højere. Jeg staar nu paa den anden Side og mener, at vi bør tillægge denne Lov en meget stor Betydning. Vi ere ogsaa i Forhandlingen gaaede saa vidt, at den ærede sidste Taler har stillet Forslag om, at Tilsynet skal udstrækkes til Adoptivbørn. Men samtidig med, at vi nu her gaa helt minutøst til Verks for at faa Loven saa virksomfuld med Hensyn til Tilsynet som muligt, skulle vi altsaa lade de færøiske Børn gaa for Lud og koldt Vand og lade det gaa, som det bedst kan. Denne Anskuelse kan jeg paa ingen Maade give min Tilslutning, og derfor vil jeg fastholde min Afstemning med Hensyn til mit Vædringsforslag. Jeg kan ikke billige, at man af Hensyn til Regeringen undlader at vedtage Bestemmelser med Hensyn til Færøerne. Jeg er ikke ufendt med, at der er flere Love, der have faaet en saadan Tilføjning som: „Regeringen bemyndiges til ved kongelig Anordning at sætte denne Lov i Kraft paa Færøerne med de Bepælsler, som ifølge disse Ders særegne Forhold maatte findes hensigtsmæssige.“ Saadanne Bestemmelser gøre Regeringen selv til Lovgiver paa Færøerne, og det kan jeg ikke give min Tilslutning. Jeg ser heller ikke Spor af Grund til, at